

Når jeg indledningsvis giver udtryk for, at Fremskridtspartiet har en forsimplet opfattelse af det at formidle arbejdskraft til et dynamisk arbejdsmarked, skal det ses i sammenhæng med de mange opgaver, som Folketinget har besluttet at det er vigtigt at få udført, herunder først og fremmest opgaven at formidle ordinært arbejde.

Lad mig nævne, at arbejdsformidlingen i 1989 formidlede 113.000 job, i 1995 formidlede arbejdsformidlingen 211.000 job, en stigning i perioden på 86 pct. Heraf var den overvejende del, 63 pct., almindelige jobordrer, og 37 pct. var åbne ordrer, som det hedder.

Er der i øvrigt noget galt med åbne ordrer? Det mener jeg rent faktisk ikke. Det var vel netop kritisabelt, hvis ikke arbejdsformidlingen sørgede for, at alle job, der var på arbejdsmarkedet, blev gjort bekendt for de ledige. Det mener arbejdsmarkedets parter i Landsarbejdsrådet faktisk også. Det er altså ikke noget, arbejdsmarkedets parter selv har bestemt, og også uanset at arbejdsmarkedetschef i Arbejdsgiverforeningen til Politiken siger, at AF's produktion stiger på grund af de åbne ordrer, så er sagen, at alle oplysninger om AF's formidlingsvirksomhed er tilgængelige i Landsarbejdsrådets arbejdsmarkedspolitiske redegørelse og i Arbejdsministeriets arbejdsmarkedspolitiske årbog. Der kan man i øvrigt også gøre sig bekendt med de mange andre opgaver, som AF udfører: vejledning, formidling af jobtræningspladser, uddannelse af ledige, der er afgørende for at undgå flaskehalse, osv. osv. Man kan også gøre sig bekendt med jobrotation.

Når Fremskridtspartiet skriver, at arbejdsformidlingens succeskriterium er at have flest muligt ledige i stald frem for at skaffe ledige beskæftigelse, så må det være, fordi Fremskridtspartiet ikke har lyst til at sætte sig ind i, hvad der produceres af arbejdsformidlingen. Det har selvfølgelig den fordel for Fremskridtspartiet, at man kan udtale sig uden at have bekymringer om, hvorvidt det nu er rigtigt eller forkert, det, man siger.

Fremskridtspartiet skriver også i bemærkningerne, at det er pinligt for regeringen, at der stadig er 250.000 ledige. Fremskridtspartiet overser åbenbart, at det er lykkedes at skaffe 60.000 arbejdspladser bare i 1994-95, og at de mange aftaler på arbejdsmarkedet skaber en bedre fordeling af arbejdet, så det bliver langt lettere for ledige at få et job.

Det kommer vel ikke bag på nogen, at Socialdemokratiet afviser forslaget, og jeg skal også på vegne af Det Radikale Venstre afvise forslaget.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jamen det var jo vældigt at høre, at hr. Jens Peter Vernersen har læst bemærkningerne. Det ville måske også have været lidt gavnligt, hvis hr. Jens Peter Vernersen også havde læst selve forslaget og måske havde kommenteret, hvad det var, der stod i selve forslaget og ikke kun i bemærkningerne, som jo er en støttepædagog til sådan nogle socialdemokrater, som ikke kan finde ud af, hvad det hele drejer sig om. Derfor har man tilmed brugt citater fra Politiken.

Er det dog ikke velsignet? Vi gik ud fra, at der var nogle socialdemokrater, der også læste Politiken, og dér stod det jo helt klart og tydeligt, hvor galt det var. Forslaget går rent faktisk ud på at få resultatstyrede bevillinger til arbejdsformidlingen, for vi må i dag erkende, at det ikke fungerer i arbejdsformidlingen. Der er faktisk ikke så forfærdelig meget, der fungerer. Indimellem kommer det op i nogle aviser, at nogle områder ikke fungerer, men det generelle indtryk er: Det gør det faktisk ikke.

Så til hr. Jens Peter Vernersen: Det er ikke bemærkningerne, vi skal diskutere, det er faktisk beslutningsforslaget som sådan. Det er et spørgsmål, om man kan lave resultatstyret løn til arbejdsformidlingerne, og dér mener vi faktisk, at regeringen har vist vejen. Det kan man. Skatteminister Carsten Koch har jo vist vejen. Man kan sagtens lave resultatstyret løn, og derfor mener vi også, at det er på tide, at arbejdsministeren tager handsken op og viser, at de skal kunne gøre noget, de skal kunne vise resultater, før de kan få den løn, som de forhåbentlig gør sig fortjent til.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg ved ikke, om jeg yderligere skal kommentere, hvem der har læst forslaget mest og bedst. Det, man taler om, og som vi afviser, er disse resultatstyrede bevillinger, som der rent faktisk står i forslaget. Jeg hører, at det ikke er det, fru Annette Just taler om her fra Folketingets talerstol. Nu tales der om resultatstyret løn.

Jeg vil også sige, at det jo rent faktisk er sådan, at bevillinger til arbejdsformidlingen tildeles efter objektive kriterier, efter hvor mange